

6/38

LA CAMPANA DE GRACIA

DONARÀ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

CADA NÚMERO 5 CÉNTIMS PER TOT ESPANYA
NÚMEROS ATRASSATS: DOBLE PREU

ANTONI LÓPEZ, EDITOR
(Antiga casa I. López Bernagós)

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ: LLIBRERIA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20, BOTIGA
BARCELONA

PREU DE SUSCRIPCIÓ: Fora de Barcelona cada trimestre ESPANYA pessetas 1'60.—Cuba, Puerto Rico y Extranjer, 2'50

Observatori astronòmic ministerial

MORET:—¡Aixó s' embruta!... Per la part de Zaragoza s' aixeca una nuvolada, que 'm sembla que 'ns donará un que sentir.

LA SENMANA ULLADA POLITICA

No hi ha altre assumpto de interès palpitant que l'elaboració de la famosa Lley especial de repressió dels delictes contra la Patria y l'Exércit. La qüestió de las jurisdiccions, que semblava ser el caball de batalla, quedá resolta en el Senat ab l'aprobació del dictamen de majoria. Els tribunals militars entendrán tan sols dels delictes contra l'exércit: els delictes contra la patria serán de la competència dels tribunals ordinaris.

En Moret, director de la tramoya, ha sortit d'en-

tre bastidors tan bon punt ha passat el projecte al Congrés. Ja no 's fa com avants l'enigmàtic, y ho demostra l'interés que ha tingut en que la comissió dictaminant se compongués exclusivament de ministerials. Fàcilment ho ha conseguit ab l'ajuda dels conservadors. De manera que las oligarquias imperants apareixen estretament unidas per acabar ab la primera de las llibertats democráticas. Ja podem despedirnos de la lliure emissió del pensament que proclama y sanciona la Constitució del Estat.

L'oposició contra aquest intent partirá de las minorias republicana y regionalista y de alguns altres elements disgregats. Ens fem la ilusió de creure que será enérgica y que arribará fins al últim extrém, com si 's tractés de la defensa de una plassa sitiada. La bandera lliberal que abandonan els partits mo-

nárquichs, deuen recullir-la 'ls republicans y tremolar-la com un trofeu, mal no 'n quedin d'ella més que quatre pedassos. Qui posseixi aquesta reliquia santificada per la sanch de nostres avis y de nostres pares que al crit de llibertat davan la vida, aquest farà seguir al país enter darrera seu en els moments ja pròxims de la gran conflagració.

Que 'l govern actual s'haji jugat las carteras: que sobrevingui immediatament després de l'aprobació de la lley una crisis quals resultats no 's poden preveure ni endavinar avuy: que puji aquest ó aquell ó 'l de més enllà... tot es cosa secundaria.

Serán mers detalls del descarrilament que ha comensat. El descarrilament acabarà en catástrofe.

PEP BULLANGA

L' ONZE DE FEBRER

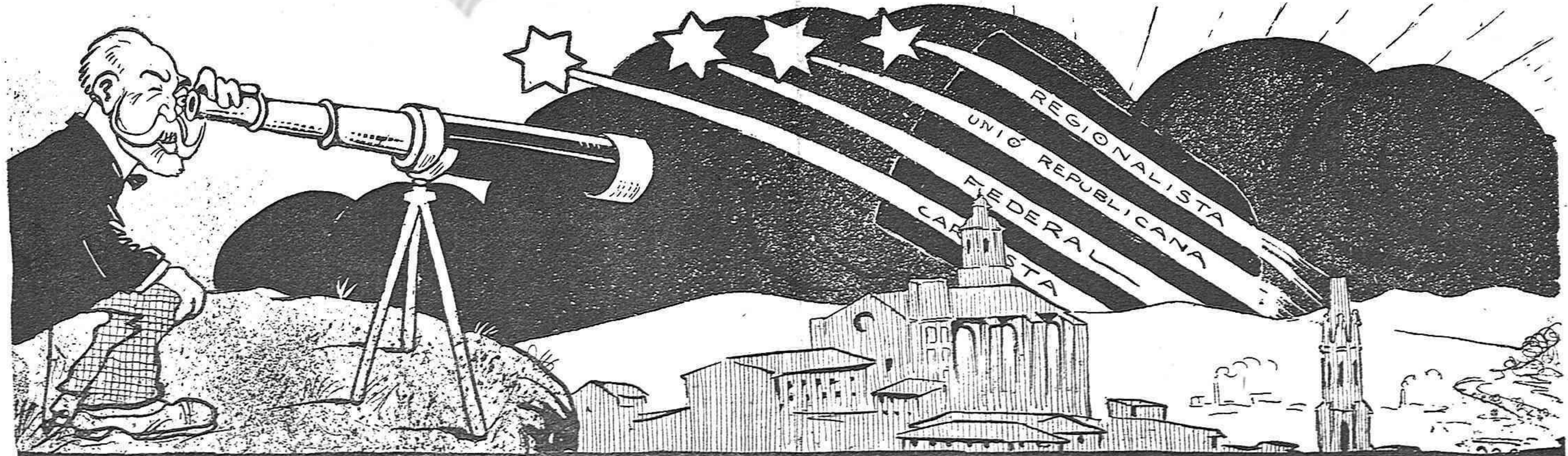
A Zaragoza.—A Girona

TANT en la heroica ciutat aragonesa com en l'immortal ciutat catalana, ha coincidit la fetxa del 11 de febrer ab la celebració de dos actes importantíssims. D'ells aném á donar sumari coneixement, compatible ab el curt espay de que podem disposar.

L' Assamblea municipal republicana

Durá tres días. Y tenia tela tallada per més de tres mesos de debats continuos.

Hi assistiren numerosíssimas representacions de Cata-

—¡Y per la part de Girona!... ¡Recrístinal!... ¡Quin modo de ferme veure las estrellas!

LS regionalistas que anavan á Girona, 'ls hi deya un republicà:—Temo que á la primera manyageria que 'us tornin á fer, vos destriaréu de la solidaritat catalana.

—No tingui por—li contestaren.—Sobre 'l pas que doném avuy no hem de tornar enrera.

—Pitjor per vosaltres si reculavau. Ab las oligarquias imperants no hi haveu de anar ni á recullir dobles de cinch duros, perque las dobles de cinch duros que recullissiu serian falsas. Falsas varen ser las d' en Polavieja, falsas las d' en Silvela... y respecte á las d' en Maura, ara ho acabeu de veure: ab la refregada del últim debat, ja ensenyan el llautó.

Els regionalistas no pogueren menos de assentir á una tan justa observació.

En el moment de anarse á celebrar el meeting de Girona, va caure un gran xafech.

—Ja ho veyéu,—deya un caciquista,—els núvols están ab el govern.

—Es cert,—respongué un republicà,—está ab el govern tot lo que obscureix el cel y tot lo que tapa 'l sol de la justicia.

Las bases pera la reforma de la Lley municipal presentadas per en Romanones, á títul de descentralisadoras, minan las últimas facultats que quedavan encare als Ajuntaments.

Es impossible presentar un projecte en que 'l títul y 'l objecte del mateix estiguin en més flagrant oposició.

De manera que á las Corts havia de presentárlas-hi arrolladas com si 's tractés de un cartutxo de perdigons.

En un periódich de Málaga trobo lo següent:

«Ara que 's tracta pel Papa de demanar en la conferencia de Algeciras, la restauració de la diócesis africana de Fez, es bó recordar l'eficacia de la propaganda cristiana al Marroch, segons balans de 1881.

»Gastos de las misiones en quatre anys: Tres millones y mitj de pesetas.

»Moros convertits al cristianisme: Ni un.

»Freres convertits al islamisme: Tres.

»Tant de diner y pera perdre tres... cristians? ¿Cóm es aixó?

»Influencia de la religió verdadera?... Nó.

»Inescrutables designis de la Providencia?... Tampoch.

»¿Querencias del harém?... Tal vegada...»

El Papa ha admés del govern italiá una dotació de 400,000 liras anuals, ab la excusa de destinárlas al manteniment de las misiones en l'extranger.

Després vindrá l'acceptació dels tres millions y mitj que figuren en la Lley de garantías, y que fins ara havian sigut rebujadas per dignitat y per no estroncar la generositat dels católics que alimentan ab las sevas dádivas el tesoro de Sant Pere, avuy en disminució.

Tots els bons ápts comensan de la mateixa manera: per las olivetes y 'ls encurtits.

Ab motiu de l'estranya actitud del govern, durant la discussió de la Lley de jurisdiccions en el Senat, á n' en Moret li han tret un motiu que li escau molt bé.

Li diuhén:—El mudo por compromiso.

Jo crech que no sols es mut per compromiso, sino cego y tot.

Pero si li manan que pegui, y pegant ha de conservar el poder, se pot ben assegurar que aquest lli-

beral de pá sucat ab oli podrá ser mut y cego; pero no será manco.

No obstant, bé podrá succehir una cosa molt xocant.

Y es: que 'l mateix balans del bastó, 'l fassi caure de bigotis.

La escena á la Puebla de San Germán (Extremadura).

Prenian possessió els regidors de R. O. á causa de haverse anulat las últimas eleccions. El poble 's va amotinar. Van enjegarse 'ls mausers providencials. Y no més va haverhi un mort y alguns ferits, dos dels quals estavan moribundos.

Al batlle de R. O. se li pot dir:—Puede el baile continuar.

Els de Jaén demanan recursos al govern pera exterminar la plaga del pugó que amenssa acabar ab todas las oliveras de aquella provincia.

¿Y per la plaga que amenssa exterminar la llibertat d' Espanya, quins recursos s' emplearán?

No 'n sé més que un. Unas bonas fumigacions de esperit públich.

Pero d' esperit públich que no estigui esbravat.

Assegura 'l general Luque que un cop aprobada la Lley aquella, manará establir en todas las Capitánias generals una secció de premsa, que llegirá tots els periódichs, en busca de relliscadas.

La gran qüestió será que no estiguin en vaga 'ls tribunals militars, als que un amic meu molt xistós anomenava: tribunals de tiro rápit.

«Ay Señor! Si vivia 'l Sr. Maraver, papá polítich del general Luque, y director de aquells populars periódichs que portavan el títul d' El Tío Conejo y El Cencerro, ¡quinas angunias passaria!

En las nostras aficcions, casi no 'ns queda més recurs que encomenar la nostra animeta á l'ánima del Sr. Maraver, qu' en els bons temps de la llibertat de la premsa sigué no sé si 'l nostre mestre, ó 'l nostre cómplice.

Diálech:

—¿Y la Constitució del Estat?

—¡Uf!... ¿De qué parla vosté?... Fa tant y tant temps que la tenen arreconada, que 'ls corchs ja casi se 'l acaban de menjar.

Prop de Port-Bou una ratxada de tramontana va volcar y despenyar un tren de mercancías.

¡Tenen molta forsa las ratxadas de la tramontana, quan bufan ab forsa y pegan de dret!

En Romanones va dir en el Congrés qu' estava satisfet del meeting de Girona, y que aquest acte honrava al poble catalá.

Donchs vegin lo que son las cosas: nosaltres estém cent vegadas més satisfets qu' ell. Y ho dihem ab tot el cor.

Quan en Romanones feya aquesta declaració, á Madrid nevava.

En vista de lo qual podia haver afegit:

—Ja ho veuhén, señors, si 'n soch de fresch: més que la neu que cau del Cel.

S' ha publicat una R. O. creant una Junta permanent contra la tuberculosis.

Una de las millors midas contra aquest terrible asot, sería la supressió immediata dels consums.

Pero jo ja ho veig. Ab aquesta mida no fariam més que cambiar de malalts. Deixarian de ser tísichs molts administrats y se 'n tornarian alguns administradors, per falta de aliments.

Decididament, la tísis, com molts altres mals d' Espanya, no té remey.

El bateig republicá á Fransa

ESCENA OCORREGUDA Á LA IGLESIA DE SAINT PIERRE-DU-GROS-CAILLOU, DE PARÍS, AL VERIFICARSE L' INVENTARI ORDENAT PER LA LLEY

En vista de la resistencia dels fanátichs congregats en el temple, els bombers els dispersan refrescantlos ab copiosos xorros d' aygua.

(De Le Monde Illustré.)

ACUDITS

Un borratxo es recullit al carrer y acompanyat á la Casa Gran.

—¿Qué hi fet de mal, que m' agafin?—diu mitj embarbussante.—Al cap-de-vall perque he begut unas quantas copas d' anís del Mono. Un anís premia en varias exposicions.

—Bé, ¿y aixó qué vol dir?—li pregunta 'l cabo de municipals qu' está de guardia.

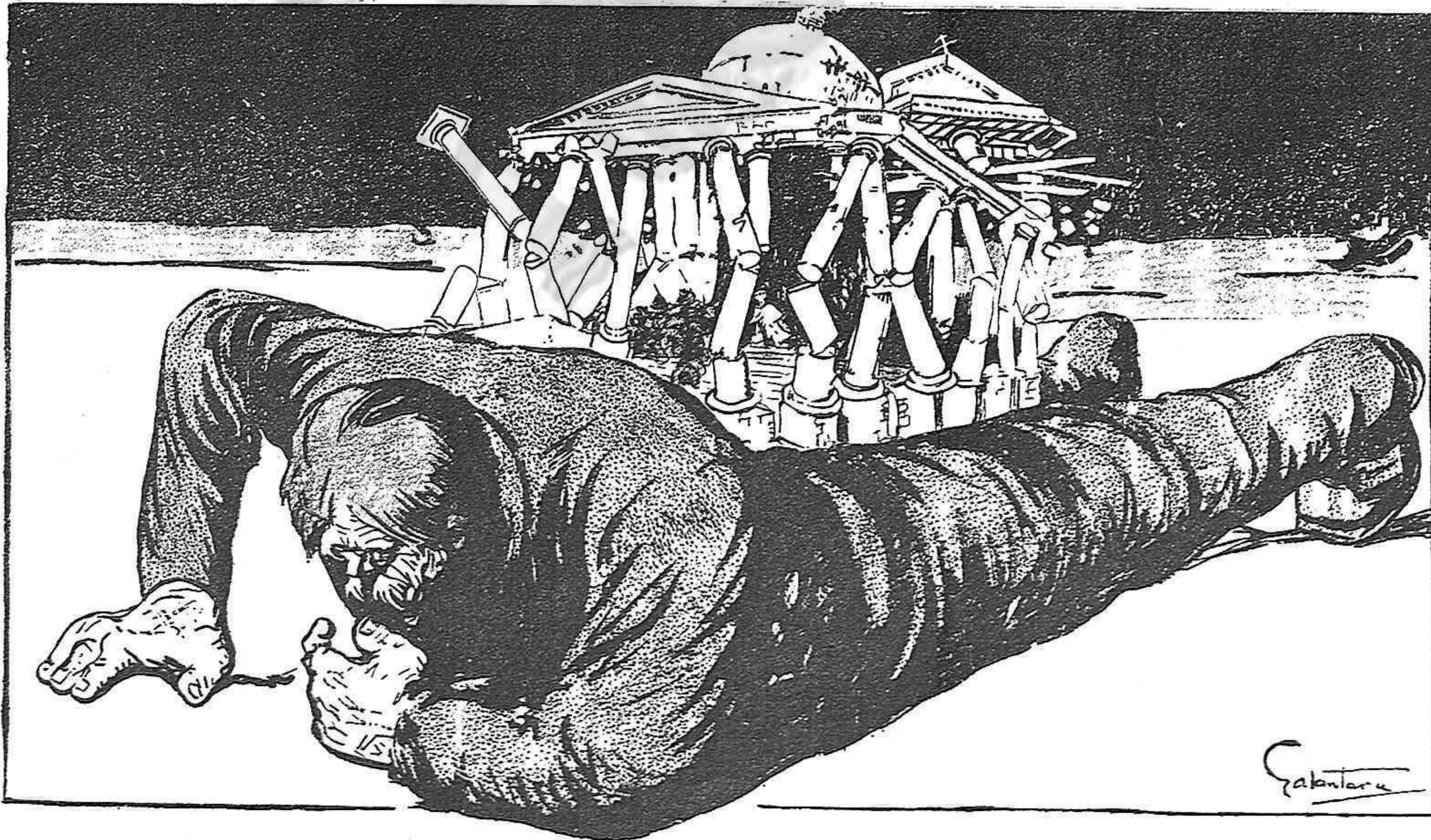
—¡Vaya un modo de fer justicia que hi ha aquí á Espanya!.. Premian l' ayguardent y castigan al que 'n beu!

Entre amichs:

—¿Qui es aquest senyor que acaba de parlar ab tant carinyo? Sembla que té molt interés per tít!

—Ja ho crech, borrango! El deu per cent mensual. Es el meu usurer.

LA CARICATURA AL EXTRANJER El despertar del poble rus

No ha fet més que un petit moviment y ¡brrrrró!, tot l' edifici de l' autocracia se 'n ha anat á terra.

(De L'Assiette au beurre.)

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO

- 1.ª XARADAS. 1.ª—Ca-ma-re-ra. 2.ª—Id. 2.ª—La-re-do. 3.ª TRENCA-CLOSCAS.—Sogras á la graella. 4.ª LOGOGRIFO NUMÉRICH.—Trino. 5.ª CONVERSA.—Masquefa. 6.ª GEROGLIFICH.—Un sastre seu si cus.

Han endevinat todas ó part de las solucions corresponents al número anterior, els caballers: Los funiculars de la Fransa Xica, Joan Lluciá, Eduardo Linars, Jaume Bosch Culerech (a) Noy del Burro, Raimundo Torroja Valls, Una noya de Tarragona, y Antoni Monclús.

CORRESPONDENCIA

Caballers: Un Borni, Un taberner dels Encants, Un catalá, Una Xispa y R., Joan Quintana, Pau de las Calzas Curtas, Joaquím Colomer Torroella, Jaume Bosch Culerech (a) Noy del Burro, Enrich Bofill, y Pep Pó: No cuelan. Caballers: Martí T. Bot, Lacayo, A. Cararach, Miguel Roca, A. Llauredó Monseny, y J. Faiges Canals: Un gayre y mitj. Caballer: Antoni Monclús: Cónstili que no tenim preferencia per ningú. Lo que hi ha es que no 'ns podem preocupar en l'ordre de remesas. De lo qu' envia, anirá poch ó molt.—Feliu Pous: No 'ns acaba de resultar.—R. Torroja y Valls: No 'ns es possible complaure'l.—M. Soler: Aixó es més pessimista que 'l discurs d' en Costa.—Hermenegildo Parés: Els epigramas son tristos y bruts.—Joseph Uriarte: Es defectuosa y llarga.—J. Mora Castellá: Vosté farà algo qu' estará bé.—J. B. P.: Farém els possibles.—A. C. Ll.: No té gayre solta, que digues sem.—Josepet B.: Donchs no está B.—P. Llaverias y E.: Procurarém enquibirlo.—Felip Gabarró y Noguera: No está del tot malament.—R. M., Xech de Llansá, J. S. R. y P. S.: No 'ns es possible insertar las cartas que 'ns remeten, per variats motius.

Imprempta LA CAMPANA y LA ESQUELLA, carrer del Oim, número 8 Tinta Ch. Lorilleux y C.ª